

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně: L. Č., zast. JUDr. Alenou Kasalovou, advokátkou se sídlem Plzeň, Náměstí Republiky 2, proti žalovanému: Ministerstvo zemědělství se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2009, č.j. 511/2008-14130,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen Fond) ze dne 16.11.2007, č.j. SZIF/2007/0309698, jímž byla žalobkyni uložena povinnost vrátit finanční prostředky ve výši 1 422 774 Kč, které jí byly poskytnuty pro rok 2004 v souladu s nařízením vlády č. 241/2004 Sb., o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vládní nařízení), a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno.

Žalobkyně v podané žalobě namítala pochybení správních orgánů obou stupňů, jak při zjišťování rozhodného skutkového stavu věci, tak při posuzování hmotně právních podmínek pro rozhodnutí o vrácení vyrovnávacího příspěvku. K tomu připomněla znění ust. § 13a odst. 1 zákona č. 256/2000 Sb., o státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen zákon o Fondu), § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen správní řád) s tím, že limity tohoto ustanovení uvedené v § 11 odst. 3 zákona o zemědělském fondu se týkají jen řízení o

poskytování dotace a rozhodování v něm, nikoliv řízení o vrácení dotace a rozhodování v něm. Podle žalobkyně žalovaný pochybil, když při zjišťování výměry půdy zemědělsky obhospodařované žalobkyní v méně příznivých oblastech ve smyslu § 10 odst. 1 nařízení vlády, vycházel výlučně z evidence půdy Centrálního pracoviště registrů ministerstva zemědělství (dále jen centrální registr), aniž přihlédl k údajům, které správním orgánům sdělila v řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku o skutečné výměře jí obhospodařované zemědělské půdy v těchto oblastech v rozhodném období a o přechodu jeho závazku zemědělsky hospodařit v méně příznivých oblastech na obchodní společnost Pošumavské zemědělství, a.s. Poukázala k tomu na podnájemní smlouvou ze dne 1.1.2005 uzavřenou mezi žalobkyní a obchodní společností Pošumavské zemědělství, a.s., podle které se uvedená obchodní společnost zavázala zemědělsky obhospodařovat pozemky ve smlouvě specifikované, na kterých zemědělsky hospodařila žalobkyně. Zdůraznila, že správní řád ani jiný právní předpis nestanoví právní fikci správnosti údajů evidence půdy. Diskrepance mezi evidovanými údaji a údaji sdělenými ve správním řízení jeho účastníkem, týkající se skutečností významných pro meritorní rozhodnutí, zavazují správní orgán podle § 3 správního řádu k objasnění této diskrepance a zjištění skutečného stavu věci bez důvodných pochybností a hodnocení důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu. Přehlížení této diskrepance a její opomenutí při zjišťování skutkového stavu věci je závažnou vadou správního řízení.

Za další pochybení žalovaného považovala žalobkyně nesprávnou interpretaci hmotněprávních podmínek pro rozhodnutí o vrácení vyrovnávacího příspěvku. Ty jsou stanoveny v § 16 nařízení vlády, jednak pozitivně (porušení závazku žadatele podle § 1 odst. 1 písm. c), § 16 odst. 1), jednak negativně (§ 16 odst. 5 dojde-li u žadatele k nesplnění písemného závazku podle § 10 odst. 1 písm. c) v důsledku ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby nebo zániku právnické osoby bez likvidace, anebo v důsledku převodu, nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku, ustanovení o vrácení vyrovnávacího příspěvku podle odstavce 1 se neuplatní, jestliže se právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatel podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem písemně zaváže pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích). K tomu připomněla, že sdělila správnímu orgánu v průběhu řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku, že její závazek obhospodařovat zemědělskou půdu přešel na společnost Pošumavské zemědělství, a.s. Žalovaný vzal podle odůvodnění svého rozhodnutí uvedené sdělení žalobkyně na vědomí, aniž by o něm vyslovil pochybnosti. Přestože vzhledem ke skutečnosti sdělené žalobkyní nebyly podle § 16 odst. 5 nařízení vlády splněny podmínky pro vrácení vyrovnávacího příspěvku, žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil a v odůvodnění uvedl, že závazek podle § 10 odst. 1 písm. c) nařízení vlády nebyl porušen v důsledku ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby ani v důsledku prodeje celého podniku podle § 476-488 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen obchodní zákoník). Z ustanovení § 16 odst. 5 nařízení však nevyplývá, že by důvodem nesplnění závazku žalobkyně podle § 10 odst. 1 písm. c) tohoto předpisu muselo být ukončení její zemědělské činnosti či prodej podniku. Pro vyloučení povinnosti vrácení vyrovnávacího příspěvku je postačující, dojde-li k nesplnění písemného závazku podle § 10 odst. 1 písm. c) nařízení vlády v důsledku nájmu části podniku, přičemž v tomto kontextu lze „nájem“ interpretovat při zachování smyslu § 16 odst. 5 tohoto nařízení v rozsahu zahrnujícím i podnájem pozemku, které zavázaná osoba obhospodařovala jako jejich nájemce, pokud její závazek převzal podnájemce.

Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v písemném odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a poukázal na ust. § 3a odst. 1 zákona č.

252/1997 Sb. o zemědělství (dále jen zemědělský zákon) s tím, že je povinen při rozhodování o poskytnutí/vrácení dotace vycházet z údajů obsažených v evidenci využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů. V této souvislosti poukázal i na rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 9Ca 225/2005, který řešil obdobný případ související s evidencí půdy. Zdůraznil, že žadatelka od 1.1.2005 do 21.2.2005 neměla v méně příznivé oblasti evidovanou žádnou zemědělskou půdu. Tím byla porušena podmínka evidence nejméně 5 ha zemědělské půdy, ke které se žadatelka o dotace zavázala ve své žádosti. S účinností od 22.2. 2005 do 25. 4. 2005 obhospodařoval žadatelka v méně příznivé oblasti 2 ha. Tato výměra se nenacházela v územích národních parků nebo chráněných krajinných oblastech a žadatelka nehospodařil ani v systému ekologického zemědělství. Proto ani tato výměra 2 ha nebyla dostatečná pro splnění podmínky evidence nejméně 5 ha zemědělské půdy. Teprve od 26.4.2005 bylo na žadatelce v evidenci půdy vedeno v méně příznivé oblasti celkem 6,03 ha. Všechny převody půdních bloků v evidenci půdy byly prováděny na žádost uživatelsky. Proto musel žalovaný konstatovat, že žadatelka v období od 1.1.2005 do 25.4.2005 nesplnila povinnost zemědělsky hospodařit v méně příznivých oblastech, případně v oblasti typu E, na minimální výměře podle § 10 odst. 1 písm. a) nařízení vlády, nejméně po dobu 5 kalendářních let následujících po roce, ve kterém jí bude poprvé poskytnut vyrovnávací příspěvek, a byl tak porušen § 10 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení. S porušením této podmínky je spojeno vrácení poskytnutého vyrovnávacího příspěvku podle § 16 odst. 1 písm. a) nařízení vlády. V tomto případě k nedodržení 5-letého závazku došlo z důvodů převodu půdních bloků na jiného uživatele, tj. společnost Pošumavské zemědělství, a to nikoli z možných důvodů taxativně vyjmenovaných v § 16 odst. 4, 5 nařízení vlády, při kterých se vrácení vyrovnávacího příspěvku neuplatňuje. V projednávané věci se nejednalo ani podle § 16 odst. 5 nařízení vlády o ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby nebo o zánik právnické osoby bez likvidace a nebo v důsledku převodu nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku. Nelze tedy zohlednit tvrzení uvedené v bodě II. žaloby že se na předmětných pozemcích zavázala v podnájemní smlouvě hospodařit společnost Pošumavské zemědělství a.s., protože tato podnájemní smlouva nemůže nahradit nutnost evidence pozemku na uživatele. Pokud žalobkyně uzavřela dne 1.1.2005 podnájemní smlouvu na pronajaté pozemky v k.ú. P., L., L., S., Ch. L., D., H. a B. podle občanského zákoníku, nejedná se o převod závazků, které má na mysli liberační ustanovení § 16 odst. 5 nařízení vlády. Naproti tomu předmětem smlouvy o nájmu podnik je podnik jako soubor hmotných, osobních a nehmotných složek podnikání, podmínkou je, že jde o věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které patří pronajímateli a slouží k provozování pronajímaného podniku, nebo mají k tomuto účelu sloužit (obchodní zákoník, komentář, Štenglová, Plíva, Hlavsa, 2004). Převod závazků by musel proběhnout podle § 476 a násl. obchodního zákoníku, muselo by tedy dojít smluvně k přechodu souboru hmotných, jakož i osobních a nehmotných složek podnikání, všech práv a závazků, které má na mysli § 5 obchodního zákoníku, včetně uveřejnění těchto změn v obchodním věstníku. Rovněž žalobkyně dále pokračovala ve své zemědělské podnikatelské činnosti jako fyzická osoba, nikoliv jako právnická, jak je chybně uvedeno v žalobě. Jak sama uvádí ve svém odvolání, původním úmyslem bylo převést podnikání z fyzické osoby na právnickou osobu, tj. Pošumavské zemědělství a.s. Převod pozemků na tuto společnost byl tedy realizován, protože by ale žalobkyně porušila podmínku z rozhodnutí o poskytnutí dotace z roku 2002 dotační titul – podpora mladých začínajících zemědělců, kde je rovněž podmínka podnikání s majetkem pořízený pomocí této dotace po dobu 5 let, zaregistrovala v evidenci půdy nově několik bloků, aby poskytnutou dotaci nemusela vracet. Pro doplnění žalovaný uvedl, že společnosti Pošumavské zemědělství a.s., ve které je žalobkyně společníkem a členem představenstva, a která byla zapsána do obchodního rejstříku ke dni 17.3.2004, byl v odvolacím řízení přiznán vyrovnávací příspěvek pro rok 2005. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tvrzením, že správní řád se vztahuje pouze na řízení o poskytování dotace, nikoliv na řízení o

vrácení dotace a rozhodování o něm. K tomu prokázal na ust. § 11a zákona o Fondu, které upravuje podmínky vrácení dotace s tím, že dle bodu 6 téhož ustanovení, lze vrácení dotace a penále uložit nejpozději do 10 let. Je nepochybné, že uložit vrácení dotace nelze jiným způsobem než rozhodnutím ve správním řízení, kde jsou účastníkovi řízení zaručena jeho zákonná práva a povinnosti. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Soud o věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy :

Podle ust. § 3a odst. 1 zákona o zemědělství v rozhodném znění evidence využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů (dále jen "evidence") slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace podle § 3 odst. 4 písm. a), ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace, pro evidenci ekologického zemědělství, pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci pěstování geneticky modifikované odrůdy (§ 2i) a pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně.

Podle ust. § 3 odst. 4 písm. a) téhož zákona...

Podle ust. § 3 správního řádu jestliže se dotace poskytuje, případně podmínka jejího poskytnutí se vztahuje a) na zemědělskou půdu, při rozhodování o poskytnutí dotace vychází příslušný orgán z evidence využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů vedené podle tohoto zákona, přičemž nepřihlíží k údajům o výměře parcel a druhu pozemků vedených podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 11 odst. 3 zákona o Fondu v rozhodném znění na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyznění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu.

Podle ust. § 11a odst. 1, 3 téhož zákona jestliže příjemce dotace nesplnil některou z podmínek, na které je poskytnutí dotace vázáno, je povinen Fondu poskytnutou dotaci vrátit a zároveň zaplatit Fondu penále ve výši 1 ‰ denně z částky poskytnuté dotace, nejvýše však do výše této částky. Při vrácení dotace a placení penále Fond postupuje podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, upravujícího prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém (odst. 1). Vrácení dotace a penále uloží Fond rozhodnutím, vymáhá je a činí ostatní opatření představující jejich správu. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději v kalendářním roce následujícím po prvotním zjištění nesrovnalosti podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství (odst. 3).

Podle ust. § 13a téhož zákona na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 10 odst. 1 písm. a), c) vládního nařízení v rozhodném znění žádost o poskytnutí vyrovnávacího příspěvku (dále jen "žádost") může podat fyzická nebo právnická osoba (dále jen "žadatel"), jestliže

a) vlastním jménem a na vlastní odpovědnost zemědělsky obhospodařuje v méně příznivých oblastech, případně v oblasti typu E nejméně

1. 5 ha zemědělské půdy vedené v evidenci půdy,8) nejde-li o zemědělské hospodaření podle bodů 2 a 3, nebo

2. 2 ha zemědělské půdy vedené v evidenci půdy,8) jde-li o zemědělské hospodaření v územích národních parků nebo chráněných krajinných oblastech, 4) nebo

3. 1 ha zemědělské půdy vedené v evidenci půdy,8), jde-li o zemědělské hospodaření v systému ekologického zemědělství podle zvláštního právního předpisu, 9).

Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a), odst. 5 vládního nařízení žadatel poskytnutý vyrovnávací příspěvek vrátí,16) zjistí-li Fond, že žadatel v příslušném kalendářním roce porušil a) písemný závazek podle § 10 odst. 1 písm. c) (odst. 1), dojde-li u žadatele k nesplnění písemného závazku podle § 10 odst. 1 písm. c) v důsledku ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby nebo zániku právnické osoby bez likvidace19) anebo v důsledku převodu, nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku20), ustanovení o vrácení vyrovnávacího příspěvku podle odstavce 1 se neuplatní, jestliže se právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatel podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem písemně zaváže pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích (odst. 5).

Podstatou sporu je posouzení, zda správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem, když žalobkyni uložily povinnost vrátit finanční prostředky, které jí byly poskytnuty pro rok 2004 podle nařízení vlády postupem podle správního řádu, zda byl řádně zjištěn skutkový stav, když správní orgány vycházely z údajů uvedených v evidenci půdy a zda byly splněny podmínky liberace dle § 16 odst. 5 vládního nařízení či nikoliv.

Soud neshledal důvodný žádný z žalobních bodů.

Žalobkyně předně namítala, že se na rozhodování o vrácení dotace (§ 11a zákona o Fondu) nevztahuje správní řád s tím, že ust. § 3 správního řádu se týká jen řízení o poskytování dotace a rozhodování o něm (§ 11 zákona o Fondu). Soud tuto žalobní námitku nepovažuje za důvodnou, neboť v ust. § 13a zákona o Fondu se uvádí, že na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, nestanoví-li tento zákon jinak. V ust. § 11a zákona o Fondu je stanoven postup správních orgánů pro případ, že příjemce dotace nesplní některou z podmínek, na které je poskytnutí dotace vázáno (§ 11 odst. 1), dále mimo jiné, že vrácení dotace a penále uloží fond rozhodnutím (§ 11 odst. 3) a dále, že správu odvodu za porušení rozpočtové kázně podle rozpočtových pravidel (zákon č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů) vykonávají územní finanční orgány. Z uvedeného je zřejmé, že fond postupuje při vrácení dotace a penále podle ust. § 11a zákona o fondu za přiměřeného použití správního řádu ve smyslu § 13a téhož zákona. Z obsahu spisového materiálu a žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že fond a žalovaný postupovali v intencích § 11a zákona o fondu ve spojení s procesním předpisem-správním řádem, tak jak jim to ukládá ust. § 13a zákona o fondu. Ust. § 11a zákona o fondu týkající se vrácení dotace a penále totiž obecně upravuje podmínky, za kterých fond přistoupí k rozhodování o vrácení dotace a penále. Konkrétní procesní postup, v němž jsou účastníkovi řízení zaručena jeho zákonná práva a povinnosti, však upravuje správní řád, podle kterého fond v souladu se zákonem postupoval, neboť ust. § 11a zákona o fondu je ustanovením lex

specialis ke správnímu řádu a v obecných otázkách postupu v průběhu správního řízení se proto použije tento obecný procesní právní předpis. Fond a žalovaný tady postupovali v souladu se zákonem, neboť podle § 3 správního řádu postupovali tak, aby byl zjištěn stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, žalobkyni umožnili realizovat veškerá práva účastníka správního řízení (sdělení o zahájení řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku ze dne 15.10.2007, č.j. SZIF/2007/0305898, kde ji mimo jiné v souladu s ust. § 36 odst. 3 poučili o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve věci ke způsobu jejich zjištění, žalobkyně se po zahájení řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku vyjádřila a bylo jí umožněno doložit svá tvrzení listinami, které považovala za relevantní, činila další podání v průběhu správního řízení – podání ze dne 4.3.2009, po vydání prvoinstančního správního rozhodnutí podala odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím).

Žalobkyně v této souvislosti dále tvrdila pochybení žalovaného, který při zjišťování výměry půdy zemědělsky obhospodařované žalobkyní v méně příznivých oblastech ve smyslu § 10 odst. 1 nařízení vlády vycházel výlučně z evidence půdy centrálního registru, aniž by přihlédl k údajům, které správním orgánům sdělila v řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku o skutečné výměře jí obhospodařované zemědělské půdy v těchto oblastech v rozhodném období a o přechodu jejího závazku na obchodní společnost Pošumavské zemědělství, a.s. dle nájemní smlouvy ze dne 1.1.2005. Tvrdila, že správní řád ani jiný právní předpis nestanoví právní fikci správnosti údajů evidence půdy a že k objasnění diskrepance mezi evidovanými a údaji sdělenými účastníkem řízení je třeba postupovat podle § 3 správního řádu, když opomenutí zjišťování skutkového stavu je závažnou vadou správního řízení. K tomu soud uvádí, že fond i žalovaný důvodně postupovali podle ust. § 3a zákona o zemědělství, respektive § 3 odst. 4 téhož zákona, podle kterých evidence využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmět je dotace podle § 3 odst. 4 písm. a), **ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace**, pro evidenci ekologického zemědělství, pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci pěstování geneticky modifikované odrůdy a pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně. Jak dále vyplývá z ust. § 3 odst. 4 písm. a) téhož zákona vychází příslušný orgán z evidence využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů vedených podle tohoto zákona, přičemž nepřihlíží k údajům o výměře parcel a druhu pozemku vedených podle zvláštního právního předpisu. Vycházel-li žalovaný, respektive fond, při posuzování plnění podmínek poskytnutí dotace, resp. při kontrole plnění podmínek poskytnutí dotace vyšel při zjišťování užívatelských vztahů pouze a jen z údajů v evidenci půdy, aniž by přihlédl k údajům, které žalobkyně sdělila v řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku o skutečné výměře jí obhospodařované půdy, postupovali zcela v souladu se zákonem, neboť by v opačném případě překročil meze, které mu zákon stanoví v ust. § 16 odst. 1 písm. a) vládního nařízení ve spojení s ust. § 3a odst. 1 zákona o zemědělství, neboť mu uvedené právní předpisy nedávají žádný prostor pro dokazování faktického užívání půdních bloků, když za rozhodné stanoví jediné údaje v evidenci půdy (SJS 2As 2/2008). K tomu soud připomíná, že podle obsahu spisového materiálu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů fond kontrolou podle § 3a zákona o zemědělství plnění podmínek poskytnutí dotace podle nařízení vlády zjistil (protokol o OSV kontrole třetího stupně ze dne 18.1.2005), že ke dni 1.1.2005 nebyly žalobkyní splněny podmínky § 10 odst. 1 písm. c) nařízení vlády, kdy se písemně zavázala zemědělkyně hospodařit nejméně po dobu 5 kalendářních let následujících po roce, ve kterém jí byl poprvé poskytnut vyrovnávací příspěvek, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost nejméně na 5 ha zemědělské půdy v méně příznivých oblastech vedené v evidenci využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů nebo na 2 ha zemědělské půdy vedené v LPIS nebo na jednom ha zemědělské půdy vedené v LOPIS, jde-li o zemědělské hospodaření v systému ekologického zemědělství. Žalobkyni byl

rozhodnutím fondu ze dne 19.1.2005, č.j. 12/205/01004 přiznán vyrovnávací příspěvek ve výši 1 422 447 Kč pro rok 2004 a to na zemědělskou půdu o výměře 124,80 ha v horské oblasti a na zemědělskou půdu o výměře 256,41 ha v ostatních méně příznivé oblasti podle nařízení vlády. Protože fond v roce 2007 zjistil, že podmínky přiznání nebyly splněny, uložil prvoinstančním správním rozhodnutím tyto prostředky vrátit. K odvolání žalobkyně žalovaný opětovně přezkoumal a ověřil údaje v evidenci půdy na základě stanoviska Odboru centrální pracoviště registru ministerstva zemědělství (ze dne 9.4.2008, č.j. 511/08-13120), podle kterého žalobkyně od 1.1.2005 do 21.2.2005 neměla v méně příznivé oblasti evidovanou žádnou zemědělskou půdu. Tím byla porušena podmínka evidence nejméně 5 ha zemědělské půdy, ke které se žalobkyně jako žadatelka o dotaci zavázala ve své žádosti. Od 22.2.2005 do 25.4.2005 obhospodařovala žalobkyně v méně příznivé oblasti 2,00 ha. Tato výměra se nenacházela v územích národních parků nebo chráněných krajinných oblastech. Žalobkyně nehospodařila ani v systému ekologického zemědělství. Proto ani tato výměra 2 ha nebyla dostatečná pro splnění podmínky evidence nejméně 5 ha zemědělské půdy. Až do 26.4.2005 bylo na žalobkyni v evidenci půdy vedeno v méně příznivé oblasti celkem 6,03 ha. Všechny převody půdních bloků v evidenci půdy byly prováděny na žádost žalobkyně. Z uvedeného je patrné, že žalobkyně v období od 1.1.2005 do 25.4.2005 nesplnila povinnost zemědělsky hospodařit v méně příznivých oblastech, případně v oblasti typu E, na minimální výměře podle § 10 odst. 1 písm. a) nařízení vlády, nejméně po dobu 5 kalendářních let následujících po roce, ve kterém jí byl poprvé poskytnut vyrovnávací příspěvek a došlo tak k porušení § 10 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení, s čímž je spojeno vrácení poskytnutého vyrovnávacího příspěvku podle § 16 odst. 1 písm. a) nařízení vlády. V této souvislosti soud ještě poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 9Ca 225/2005 ze dne 31.8.2007, kde v obdobné věci dospěl k závěru, že podle zákona o zemědělství příslušný správní orgán vychází při zkoumání podmínek poskytnutí dotace vázaných na zemědělskou půdu z evidence využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů podle tohoto zákona, přičemž tato evidence slouží správnímu orgánu k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejíž předmětem je dotace podle § 3 odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství a **též ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace**. Lze tak uzavřít, že fond a žalovaný postupovali v souladu se zákonem, když při kontrole plnění podmínek poskytnuté dotace žalobkyni vycházeli výlučně z evidence půdy Centrálního pracoviště registrů ministra zemědělství. Fond a žalovaný tedy postupovali v souladu s ust. § 3 správního řádu a zjistili skutečný stav bez důvodných pochybností, protože pro rozhodnutí o vrácení vyrovnávacího příspěvku podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o fondu jsou relevantní jen údaje uvedené v evidenci půdy, nikoliv faktický stav užívání půdních bloků (SJS 2AS 2/2008-55).

Žalobkyně dále nesouhlasila s interpretací hmotněprávních podmínek pro rozhodnutí o vrácení vyrovnávacího příspěvku dle § 16 nařízení vlády (pozn. předchozí poukaz na § 16 odst. 1 písm. a) se netýká zákona o fondu, ale nařízení vlády) a tvrdila obdobně jako v průběhu správního řízení, že její závazek obhospodařovat zemědělskou půdu přišel na společnost Pošumavské zemědělství, a.s., přičemž podle žalobkyně je pro vyloučení povinnosti vrátit vyrovnávací příspěvek postačující, když dojde k nesplnění písemného závazku podle § 10 odst. 1 písm. c) nařízení vlády v důsledku nájmu části podniku a v tomto kontextu lze „nájem“ interpretovat při zachování smyslu § 16 odst. 5 vládního nařízení o podnájem pozemků, které od žalobkyně převzal podnajímcem společnost Pošumavské zemědělství, a.s. Soud ani tuto žalobní námitku nepovažuje za důvodnou. Je tomu tak proto, že z obsahu smlouvy uzavřené mezi žalobkyní jako podnajímatelem a společností Pošumavské zemědělství, a.s. jako podnajímcem dne 1.1.2005 vyplývá úmysl žalobkyně podnajímtout podnajímcem zde uvedené pozemky k zemědělskému využití (bod 1. podnajímní smlouvy) a podnajímcem se s touto smlouvou zavazuje užívat nemovitý majetek k tomu,

k čemu je smluvně určen (bod 2 podnájemní smlouvy), smlouva byla uzavřena od 1.1.2005 a nabyla účinnosti dnem podpisu, tj. 1.1.2005. Ve vyjádření k zahájení řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku žalobkyně uvedla, že v roce 2004 podnikala jako SHR. 17.3.2004 byla zapsána v obchodním rejstříku u Krajského soudu v Plzni, obchodní firma Pošumavské zemědělství, a.s., kterou jako zakladatelka založila se svým bratrem panem P. Č. Od 1.1.2005 tato nová firma žádala o vyrovnávací příspěvek v LFA na bloky, které do 31.12.2004 užívala žalobkyně i bratr. Několik bloků, které měli přes 5 ha, si nechala žalobkyně v LPIS i nadále na sebe, ale nedopatřením z LPIS na začátku roku 2005 tyto bloky vypadly a vrácení se provedlo až před podáním žádosti (žádost o změnu účinnosti bloků žalobkyně ze dne 7.12.2007) na SAPS. Z tohoto důvodu podala žalobkyně a firma Pošumavské zemědělství, a.s. až nyní ohlášení a prohlášení k převodu smluvních vztahů v rámci změny podniku (prohlášení k ohlášení změny žadatele ze dne 23.10.2007 z původního žadatele-L. Č. na nového žadatele – Pošumavské zemědělství, a.s.) a dále uvedla, že Pošumavské zemědělství, a.s. od roku 2005 hospodařilo na pozemcích původně obhospodařovaných jí, jako nástupnická organizace, tudíž podmínka hospodaření nejméně 5 let na minimálně 5 ha od prvního poskytnutí vyrovnávacího příspěvku na LFA je splněna. K tomu soud poukazuje na znění ust. § 16 odst. 5 vládního nařízení, podle kterého dojde-li u žadatele k nesplnění písemného závazku podle § 10 odst. 1 písm. c) tak, je tomu v nyní projednávané věci, v důsledku ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby nebo zániku právnické osoby bez likvidace a nebo v důsledku převodu, nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku, ustanovení o vrácení vyrovnávacího příspěvku podle odst. 1 se neuplatní, jestliže se právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatele podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem písemně zaváže pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích. Žalobkyně se domáhá užití tohoto liberačního ustanovení na svou věc. Žalobkyně však podmínky uvedené v ust. § 16 odst. 5 vládního nařízení nesplňuje. Je tomu tak proto, že jak vyplývá z nesporných tvrzení žalobkyně (vyjádření k zahájení řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku, kde uvedla „několik bloků, které měly přes 5 hektarů jsem si nechala v LPIS i nadále na sebe“) a z kontrolních zjištění plnění podmínek poskytnutí dotace Ministerstvem zemědělství podle § 3a zákona o zemědělství vyplynulo, že žalobkyně jako fyzická osoba svou zemědělskou činností neukončila a nedošlo ani k převodu, nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku ve smyslu § 476 až 488i obchodního zákoníku. Jí doložená podnájemní smlouva se společností Pošumavské zemědělství, a.s. není průkazem o převodu, nájmu nebo prodeji části nebo celého podniku podle shora citovaného ustanovení obchodního zákoníku ve smyslu § 16 odst. 5 vládního nařízení, ale je smlouvou o podnájmu uzavřenou mezi fyzickou osobou-žalobkyní a společností Pošumavské zemědělství, a.s. o podnájmu zde uvedených pozemků k zemědělskému využití. Není zde splněna ani další podmínka uvedená v ust. § 16 odst. 5 vládního nařízení a sice závazek právního nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatele podniku nebo nového uživatele půdy dříve obhospodařované žadatelem pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích. Liberační důvody, tak jak jsou vymezeny v ust. § 16 odst. 5 vládního nařízení žalobkyní, nebyly splněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když k těmto žalobkyním tvrzením liberačním důvodům nepřihlédl.

Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. dubna 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.